

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Pavla Freiberta a soudkyň Mgr. Alice Žáčkové a JUDr. Heleny Karetové ve věci

žalobkyně: **D - Mobility Czech Republic s. r. o.**, IČO: 075 84 466
sídlem Krocínova 333/3, 110 00 Praha 1 – Staré Město
zastoupená advokátkou JUDr. Ivanou Zahradníkovou
sídlem K Lukám 1071/19a, 142 00 Praha-Libuš

proti

žalované: **D. I.**, narozená xxx, státní příslušnost Ukrajina
bytem xxx xxx xxx, xxx, xxx xxx, xxx xxx
zastoupená advokátem JUDr. Davidem Šmídem, Ph. D.
sídlem Olšanská 2643/1a, 130 00 Praha 3 – Žižkov

o zaplacení 167 115 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalované proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 4. září 2025, č. j. 19 C 328/2024-57,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně zamítl námitku místní nepřislušnosti vznesenou ze strany žalované.
2. Rozhodl tak v řízení, v němž se žalobkyně domáhá po žalované zaplacení shora uvedené částky z titulu dluhů vyplývajících z dílčích smluv o krátkodobém pronájmu vozidel. Žalovaná již vznesla námitku nedostatku mezinárodní příslušnosti soudů České republiky (dále jen „**ČR**“) s odkazem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 Sb., o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále „**nařízení Brusel I bis**“), s tím, že její bydliště je podle povolení k přechodnému pobytu vydaného Slovenskou republikou na adrese uvedené v záhlaví, a pokud je v ČR, zdržuje se na adrese xxx xxx, xxx. Usnesením ze dne 16. 5. 2025, č. j. 19 C 328/2024-38, potvrzeným usnesením Městského soudu v Praze ze dne 16. 7. 2025, č. j. 19 Co 217/2025-48, byla tato námitka zamítnuta s odkazem na článek 7 odst. 1 písm. b) druhá odrážka nařízení Brusel I bis, který upravuje nejen mezinárodní příslušnost, ale i příslušnost místní (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Nd 79/2017, sp. zn. 30 Cdo 6002/2016). Uzavřel tak, že za situace, kdy žalobkyně poskytuje služby v obvodu soudu prvního stupně, je tento soud i místně příslušný.
3. Proti usnesení podala žalovaná včasné odvolání. Trvala na tom, že se v ČR zdržuje na adrese v xxx, xxx xxx, že soud tuto informaci obdržel dne 25. 11. 2024, tedy že jejím obecným soudem je Obvodní soud pro Prahu 8, neboť v jeho obvodu má bydliště, což je místo, kde se člověk zdržuje s úmyslem žít tam, s výhradou změny okolností, trvale, a že takový úmysl může vyplývat právě z jejího prohlášení nebo z okolností případu. Poznamenala, že obecným soudem cizince je okresní soud, v jehož obvodu se nachází místo jeho trvalého pobytu evidované v informačním systému evidence obyvatel, popřípadě místo jiného pobytu evidované podle jiných právních předpisů, například dle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR. Navrhla tak, aby bylo rozhodnuto, že místně příslušným soudem v této věci je Obvodní soud pro Prahu 8.

Shodu s prvopisem potvrzuje E. J.

4. Žalobkyně se k odvolání nevyjádřila.
5. Po zjištění, že odvolání je přípustné (§ 202 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád /dále jen „o. s. ř.“/ *a contrario*), bylo podáno osobou k tomu oprávněnou (§ 201 o. s. ř.) a včas (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), přezkoumal odvolací soud ve smyslu § 212 a § 212a odst. 1, 5, 6 o. s. ř. napadené rozhodnutí i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že odvolání **není opodstatněné**.
6. Odvolací soud z obsahu spisu zjistil, že žaloba byla doručena soudu prvního stupně dne 3. 11. 2024, že žalovaná je občankou Ukrajiny, že dle sdělení Ministerstva vnitra ze dne 25. 11. 2024 byla na území ČR registrována v období od 1. 5. 2024 do 31. 10. 2024 (tedy před podáním žaloby) na adrese xxx xxx, xxx xxx, xxx, což je ubytování hotelového typu, přičemž v rámci registrace uvedla svou domovskou adresu na Ukrajině, xxx xxx xxx, xxx, xxx. Sama za své bydliště ve vyjádření ze dne 28. 2. 2025 (tedy po podání žaloby, v němž vznesla jak námitku nedostatku mezinárodní příslušnosti českých soudů, tak námitku místní nepřislušnosti) označila bydliště ve Slovenské republice, na adrese xxx xxx xxx, xxx, xxx xxx xxx. V odvolání do napadeného usnesení naproti tomu konstatuje, byť ne zcela určitě, že její bydliště je na adrese xxx xxx, xxx xxx, a že je to zřejmé z jejího prohlášení nebo z okolností případu.
7. Nejprve tak odvolací soud poznamenává, že žalovaná mění svá tvrzení ohledně svého bydliště v závislosti na vznesené námitce. V podání ze dne 28. 2. 2025 i v odvolání proti usnesení ze dne 16. 5. 2025, č. j. 19 C 328/2024-38, nesouhlasila s tím, že má bydliště v ČR ve smyslu § 80 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), když to má na adrese xxx xxx xxx, xxx, xxx xxx xxx, kde má i evidovaný pobyt, že zdejší adresa je pouze adresou místa, kde se zdržuje při pobytu v ČR, nikoli adresou, kde žije s úmyslem trvalým. Z uvedeného pak bylo v souladu s předpokladem poctivosti tvrzení žalované (§ 7 o. z.) i vycházeno při rozhodování o námitce nedostatku mezinárodní příslušnosti českých soudů. V rozhodnutí ze dne 16. 7. 2025, č. j. 19 Co 217/2025-48, tak byl učiněn závěr, že pravomoc českých soudů nelze dovodit pro bydliště žalované mimo ČR dle článku 4 odst. 1 nařízení Brusel I bis, stejně tak ani dle článku 48 odst. 5 Smlouvy mezi ČR a Ukrajinou o právní pomoci v občanských věcech ze dne 19. 2. 2002, vyhlášené pod č. 123/2002 Sb. m. s. Pravomoc českých soudů byla nicméně dovozena dle článku 7 odst. 1 písm. b) nařízení Brusel I bis s ohledem na místo poskytování služeb s odůvodněním, že žalobkyně má sídlo na území ČR, předmětem sporu jsou nároky ze smlouvy o pronájmu vozidla a tyto sjednané služby byly poskytovány na území ČR.
8. Odvolací soud pak musí přisvědčit soudu prvního stupně, že článek 7 odst. 1 písm. b) druhá odrážka nařízení Brusel I bis upravuje nejen mezinárodní příslušnost, ale i příslušnost místní. Již v předchozím rozhodnutí byl učiněn závěr, že k plnění služeb docházelo na území ČR, což vyplývá z Všeobecných smluvních podmínek žalobkyně nebo internetových stránek. Žalovaná při uzavření smlouvy označila své bydliště na adrese xxx xxx, xxx, což doložila předávacím protokolem k bytu. Služby poskytnuté žalobkyní dle náhledů do objednávek s mapami s vyznačenými trasami pohybu vozidla žalovaná realizovala v Praze, mimo jiné právě v Praze 1. Konkrétně se dne 23. 6. 2022 měla pohybovat pronajatým vozidlem na adrese xxx xxx v xxx xxx, v xxx xxx v xxx xxx, nadto téhož dne mělo dojít na adrese xxx v xxx xxx ke spáchání dopravního přestupku. Za situace, kdy poskytnuté služby nelze vázat na jedno konkrétní místo, lze uzavřít, že každé jednotlivé místo dodání služby je způsobilé založit místní příslušnost soudu pro nároky vyplývající ze smlouvy. Pokud žalobkyně zvolila Obvodní soud pro Prahu 1, učinila tak v souladu s článkem 7 odst. 1 písm. b) druhá odrážka nařízení Brusel I bis.
9. Závěr soudu prvního stupně, že je i soudem místně příslušným, tak shledal odvolací soud správným, napadené usnesení proto potvrdil jako věcně správné dle § 219 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **je přípustné dovolání** za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř. ve lhůtě dvou měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení. Dovolání se podává k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o. s. ř.).

Praha 22. ledna 2026

Mgr. Pavel Freibert v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje E. J.